

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/97/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5119203770
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5119203770.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a JUDr. Zuzany Krivdovej (sudkyňa spravodajkyňa), v spore žalobcu: S. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XXXX/XX, L., práv. zast.: Advokátska kancelária JUDr. Ing. Martin Chlapík s.r.o., IČO: 47 253 339, so sídlom Sládkovičova 13, Žilina, proti žalovanej: Y. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XXXX/XX, L., práv. zast.: Mgr. Michal Grošaft, advokát, so sídlom Hodžova 13, Žilina, IČO: 42 225 515, o zrušenie spoločného nájmu družstevného bytu, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 14C/19/2019-110 zo dňa 28. marca 2023, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku III. a IV. potvrdzuje.
- II. Vo výrokoch I. a II. ostáva rozsudok súdu prvej inštancie nedotknutý.
- III. Žalovanej priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zrušil právo spoločného nájmu žalobcu a žalovanej k bytu č. XX na XX. poschodí, vchod č. X v bytovom dome č. súp. XXXX postavenom na pozemku KNC parc. č. 8157 na ul. N. v L. (výrok I.) a určil, že žalovaná je výlučnou členkou OSBD Žilina, so sídlom Tulsá 33, Žilina, IČO: 00 176 265 a výlučnou nájomníčkou bytu č. XX na XX. poschodí, vchod č. X v bytovom dome č. súp. XXXX postavenom na pozemku KNC parc. č. 8157 na ul. N. v L. (výrok II.). Vo zvyšku žalobu zamietol (výrok III.). Žiadnej zo sporových strán nárok na náhradu trov konania nepriznal (výrok IV.).

2. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vo vzťahu k výrokom I. a II. vyplynulo, že rozhodnutie o tom, kto bude nájomcom a výlučným členom bytového družstva, vychádzalo z konečných návrhov sporových strán, pričom dospel k záveru, že takýto spôsob zodpovedá aj stavu užívania a racionálnemu postupu, kedy žalobca, ktorý po rozvoze manželstva dobrovoľne opustil spoločnú domácnosť (v roku 2013), má zabezpečené vlastné bývanie a žalovaná predmetný byt užíva nepretržite od rozvodu manželstva, k čomu došlo rozsudkom Okresného súdu Žilina, č.k. 27C/359/04-34 zo dňa 8.4.2005.

Zamietajúci výrok (výrok III.) týkajúci sa finančného vyrovnania hodnoty členského podielu odôvodnil s poukazom na konštantnú judikatúru (Cpj 11/77 - R 14/1978, rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn.: 5 Cdo 98/2003, 3 Cdo 183/2010, rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR sp. zn.: 22 Cdo 2565/2003, 22 Cdo 3121/2005, 22 Cdo 2380/2007) v podstate tým, že o vyporiadaní hodnoty členského podielu v bytovom družstve medzi bývalými manželmi je možné rozhodnúť až po zrušení práva spoločného nájmu bytu a spoločného členstva manželov v družstve.

Rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania (výrok IV.) odôvodnil tým, že v spore došlo k vzájomnému úspechu oboch strán v obdobnom rozsahu.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie, čo do výroku III., podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, navrhujúc jeho zrušenie v tejto časti a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Podanie odvolania odôvodnil nesprávnym právnym posúdením veci a nehospodárnosťou konania, pretože takýmto postupom toto predmetné súdne konanie vyvolá len ďalšie súdne konanie a nevysporiada všetky vzájomné vzťahy existujúce medzi sporovými stranami a súvisiace práve s týmto súdnym konaním. Mal za to, že právny názor, že najskôr je potrebné zrušiť spoločný nájom bytu a zrušiť spoločné členstvo v bytovom družstve manželov resp. bývalých manželov samostatným právoplatným súdnym rozhodnutím a až potom následne rozhodnúť o primeranej náhrade pre druhého účastníka ďalším samostatným súdnym rozhodnutím je použiteľný vtedy, ak ešte nedošlo medzi bývalými manželmi k vyporiadaniu bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej len „BSM“) teda do troch rokov od rozvodu manželstva a zániku BSM. Uvedené má logiku v tom, že majetková hodnota členského podielu v bytovom družstve spojená s právom nájmu bytu predsa nebude vyporiadavaná osobitne a ešte predtým ako dôjde k vyporiadaniu celého BSM. Tento režim však nemožno použiť už následne ak k vyporiadaniu BSM do troch rokov od zániku manželstva a BSM nedôjde, čo je aj tento prípad kedy medzi sporovými stranami nezostali žiadne iné vzájomné veci a iné majetkové hodnoty zo zaniknutého BSM okrem tých, ktoré sú predmetom tohto súdneho konania. Pokiaľ súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia poukázal na to, že takáto je právna prax rozhodovania súdov v takýchto veciach, pričom poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR zo starších rokov 1978 a 2003 tak je zrejme, že aj rozhodovacia prax Najvyššieho súdu SR sa vyvíja a právne závery súdov v predchádzajúcich rozhodnutiach často prechádzajú následnými zmenami. Poukázal na to, že Najvyšší súd SR v rozsudku sp. zn. 3Cdo 183/2010 zo dňa 28.6.2012 odpovedal na otázku odvolacieho súdu „či je možné v rámci vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov cenu členského podielu v bytovom družstve vyporiadať skôr, ako dôjde k zániku spoločného členstva rozvedených manželov v družstve“ a dospel k nasledovným právnym záverom: „O vyporiadaní hodnoty členského podielu možno rozhodnúť až po zrušení práva spoločného nájmu bytu a spoločného členstva rozvedených manželov v družstve (§ 705 ods. 2 Občianskeho zákonníka) či už dohodou účastníkov alebo rozhodnutím súdu. Do tej doby totiž toto právo trvá ako spoločné a nie je dovtedy ani známe, kto sa stane výlučným nájomcom bytu, a teda ani nemožno stanoviť, komu patrí náhrada za stratené spoločné právo. Na rozdiel od bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktoré zaniká k okamihu zániku manželstva (§ 148 ods. 1 Občianskeho zákonníka), spoločný nájom družstevného bytu a spoločné členstvo rozvedených manželov v družstve zaniká až na základe dohody bývalých manželov o zrušení práva spoločného nájmu družstevného bytu alebo rozhodnutím súdu (ak nejde o prípad uvedený v prvej vete § 705 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Do doby zániku spoločného nájmu a spoločného členstva v družstve nemožno teda vyporiadanie ohľadom tohto majetkového práva vykonať.“ Uviedol, že Najvyšší súd SR riešil situáciu, kedy došlo k vyporiadaniu BSM dohodou účastníkov ešte pred zrušením spoločného nájmu bytu a zrušením spoločného členstva v bytovom družstve účastníkov, prípadne by sa malo jednať o situáciu, kedy po zrušení spoločného nájmu bytu a zrušení spoločného členstva v bytovom družstve účastníkov nasleduje a je možné ešte vyporiadať BSM ako celok teda všetok majetok aktíva a pasíva bývalých manželov spoločne. K situácii, ktorá je aj predmetom tohto súdneho konania, teda kedy nedošlo k zrušeniu spoločného nájmu bytu a zrušeniu spoločného členstva v bytovom družstve účastníkov a ani k vyporiadaniu BSM do troch rokov od zániku manželstva a zároveň zániku BSM, Najvyšší súd SR v označenom rozsudku uviedol nasledovné závery: „Ak do troch rokov od zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov nedošlo k zrušeniu práva spoločného nájmu družstevného bytu účastníkmi podľa § 705 ods. 2 Občianskeho zákonníka a vyporiadaniu členského podielu v rámci vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov, potom jeho vyporiadanie spadá pod režim § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka ako tzv. ostatné majetkové právo spoločné manželom. Toto právo sa už vyporiadava podľa zásad platných pre vyporiadanie podielového spoluvlastníctva (§ 142 Občianskeho zákonníka), nie za použitia ustanovenia § 150 Občianskeho zákonníka.“ S poukazom na uvedený právny názor Najvyššieho súdu SR mal za to, že sa oprávnene domáha, aby súd v tomto jednom súdnom konaní vyriešil otázku zrušenia spoločného nájmu bytu a zrušenia spoločného členstva v bytovom družstve účastníkov a súčasne finančného vyporiadania vzájomných majetkových práv medzi účastníkmi, podľa zásad uvedených v § 142 Občianskeho zákonníka, keďže k zrušeniu spoločného nájmu bytu a zrušeniu spoločného členstva v bytovom družstve účastníkov podľa § 705 ods. 2 Občianskeho zákonníka nedošlo do troch rokov od zániku BSM a nedošlo ani k vyporiadaniu BSM. Uvedeným postupom bude podľa jeho názoru dodržané aj to, čo vyslovil vo svojom právnom

závere Najvyššieho súdu SR, že o vyporiadaní hodnoty členského podielu bude rozhodnuté až po zrušení resp. súčasne so zrušením práva spoločného nájmu bytu a spoločného členstva rozvedených manželov v družstve, či už dohodou účastníkov alebo rozhodnutím súdu, pričom zároveň už bude nepochybne známe, kto sa stane výlučným nájomcom bytu a členom družstva, a bude možné stanoviť, komu patrí náhrada za stratené spoločné právo. Ani v jednom zo súdnych rozhodnutí, na ktoré poukázal súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia, nie je uvedený právny záver, že by za takejto situácie a okolností nebolo možné zrušiť a vyporiadať vzájomné iné majetkové práva bývalých manželov zo zaniknutého BSM súčasne v jednom súdnom konaní. Ak by sa stal právoplatný napadnutý rozsudok ako celok tak ihneď po nadobudnutí jeho právoplatnosti bude nútený iniciovať novou žalobou nové ďalšie súdne konanie o zaplatenie primeranej náhrady, ktoré však bezprostredne súvisí s predmetnou právnou vecou v tomto konaní, čo zjavne nie je cieľom a v súlade so zásadami súdneho konania, najmä čo sa týka hospodárnosti súdneho konania a opätovného zaťažovania súdov vecami, ktoré je možné vyriešiť v jednom súdnom konaní.

Mal za to, že zrušením napadnutej časti predmetného rozsudku bude vyriešená aj namietaná skutočnosť zo strany súdu, že už bude existovať právoplatné rozhodnutie súdu v časti zrušenia spoločného nájmu bytu a zrušenia spoločného členstva v bytovom družstve účastníkov, kedy už právoplatne bude žalovaná výlučnou členkou družstva a nájomníčkou bytu, teda priznaniu primeranej náhrady v peniazoch už nič brániť nebude. Podľa jeho názoru, ak súd prvej inštancie bol presvedčený o tom, že najskôr treba právoplatne rozhodnúť o základe nároku a vyriešiť otázku kto bude výlučným členom družstva a nájomcom bytu, mal postupovať podľa § 214 CSP a rozhodnúť o tomto základe nároku medzitým rozsudkom a po jeho právoplatnosti pristúpiť k riešeniu primeranej peňažnej náhrady v jeho prospech. Keďže súd prvej inštancie takýmto možným a v danom prípade správnym procesným postupom nepostupoval, vo vzťahu k nemu došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pretože súd nerozhodol resp. sa nezaoberal celým ním uplatneným nárokom.

4. Žalovaná nevyužila svoje právo vyjadriť sa k odvolaniu žalujúcej strany.

5. Krajský súd v Žiline ako odvolací súd (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas sporová strana proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1, § 359, § 362 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal rozsudok v napadnutej časti v intenciách § 379 a § 380 CSP a rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil. Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie zo skutočností zadokumentovaných v spise dospel k správnym skutkovým zisteniam, vyvodil správny právny záver a svoje rozhodnutie náležitým spôsobom odôvodnil. Nakoľko odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 220 ods. 2 CSP, odvolací súd konštatuje správnosť týchto dôvodov, v plnom rozsahu sa s ním stotožňuje a v podstatných bodoch naň odkazuje. Na zdôraznenie správnosti odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie v rozsahu viazanosti odvolacími dôvodmi poukazuje iba na niektoré ďalšie skutočnosti (§ 387 ods. 2 CSP).

6. V súdnej veci je argumentácia žalujúcej strany založená primárne na jej presvedčení o možnosti, či nutnosti rozhodovať v jednom spoločnom súdnom konaní tak o zrušení práva spoločného nájmu družstevného bytu ako i o vyporiadaní hodnoty členského podielu v bytovom družstve medzi bývalými manželmi. Tento záver však nemá oporu v litere zákona, ani v konštantnej judikatúre týkajúcej sa uvedenej právnej problematiky. Odvolateľ paradoxne sám opiera svoju argumentáciu o rozhodnutie (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 183/2010 zo dňa 28.6.2012 - citovaný v bode 3. odôvodnenia), ktoré je v úplnom protiklade s tým, čoho sa domáha. Z právnej vety označeného rozsudku jednoznačne vyplýva, že o vyporiadaní hodnoty členského podielu možno rozhodnúť až po zrušení práva spoločného nájmu bytu a spoločného členstva rozvedených manželov v družstve (§ 705 ods. 2 Občianskeho zákonníka) či už dohodou účastníkov alebo rozhodnutím súdu s tým, že do doby zániku spoločného nájmu a spoločného členstva v družstve nemožno vyporiadanie ohľadom hodnoty členského podielu vykonať. Tento záver vychádza z konštantnej judikatúry. Najvyšší súd SR v rozsudku sp. zn. 5Cdo 98/2003 zo dňa 1.1.2004 (5/2004 ZSP) judikoval, že pri rozhodovaní súdu o zrušení práva spoločného nájmu družstevného bytu a o jeho ďalšom nájme podľa § 705 ods. 2 druhá veta a ods. 3 Občianskeho zákonníka súd nerozhoduje o finančnom vyporiadaní hodnoty členského podielu bytu a neskúma ani schopnosti toho ktorého účastníka vyplatiť hodnotu členského podielu bytu druhému účastníkovi. Pri rozhodovaní o zrušení práva spoločného nájmu bytu sa môže súd riadiť iba platnou hmotnoprávnou úpravou (§ 705 ods. 2 a 3 OZ), a preto v rámci tohto konania niet priestoru na finančné vyrovnanie hodnoty členského podielu družstevného bytu. Z uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 26/2010 zo dňa 1.1.2011 (Rc 3/2011) vyplýva, že spojenie konania o zrušenie práva spoločného

nájmu bytu s konaním o vyporiadanie členského podielu nemá oporu v zákone. Rozhodnutie podľa § 705 ods. 2 druhá veta Občianskeho zákonníka o ďalšom nájme družstevného bytu nie je viazané na to, aby sa súčasne rozhodovalo o vyporiadaní spoločných majetkových práv bývalých manželov. Určením, kto bude ako člen družstva byt ďalej užívať, sa rieši aj otázka členského podielu v bytovom družstve. Avšak otázka, či a akú sumu je nadobúdateľ členského podielu povinný vyplatiť zo zostatkovej hodnoty tohto podielu druhému účastníkovi, sa v konaní o zrušenie práva spoločného nájmu družstevného bytu nerieši. S konaním o zrušenie práva spoločného nájmu bytu nie je spojené konanie, v ktorom by sa posudzovalo, v akých podieloch sa rozdelí hodnota, ktorú predstavoval majetok tvoriaci BSM účastníkov, prípadne kto z bývalých manželov, čo a v akej cene z tohto majetku nadobudne. Na tom nič nemení ani skutočnosť, že lehota uvedená v § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka už mohla uplynúť. Predmetné uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 26/2010 rieši v súdnej praxi súdov nižších stupňov stále spornú otázku, či v konaní podľa § 705 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka sa súčasne rozhoduje o vyporiadaní spoločných majetkových práv bývalých manželov. Podľa poznámky k publikovanému rozhodnutiu záver dovolacieho súdu, že rozhodovanie súdu o zrušení práva spoločného nájmu bytu a určení ďalšieho nájomcu bytu nie je viazané s rozhodovaním aj o vyporiadaní spoločných majetkových práv bývalých manželov, vrátane členského podielu družstevného bytu, a to bez ohľadu na prípadné uplynutie lehoty uvedenej v § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka, treba považovať za správny a zodpovedajúci doterajšej rozhodovacej praxi Najvyššieho súdu SR (pozri napr. rozhodnutia sp. zn. 3 Cdo 98/2003 a sp. zn. 1 Cdo 289/2006).

7. Obdobne rozhoduje aj Najvyšší súd ČR, ktorý v rozhodnutí sp. zn. 22 Cdo 5384/2007 (SR, 2009, č. 5), podľa ktorého o vyporiadaní hodnoty členského podielu v bytovom družstve (medzi bývalými manželmi) je možné rozhodnúť až po zrušení práva spoločného nájmu bytu a spoločného členstva manželov v družstve.

8. Na vyššie prezentovanom závere nemení nič ani fakt, že v posudzovanom prípade nedošlo k vyporiadaniu BSM sporových strán v zákonnej 3-ročnej lehote dohodou ani súdnym rozhodnutím, ale uplynutím doby na základe zákonnej domnienky upravenej v ustanovení § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka, ako sa mylne domnieva odvolateľ. Len pre úplnosť odvolací súd podotýka, že Najvyšší súd SR v rozsudku sp. zn. 3Cdo 183/2010 zo dňa 28.6.2012 riešil situáciu, kedy do 3 rokov od zániku manželstva účastníkov rozvodom nedošlo k dohode o vyporiadaní BSM ohľadom celého rozsahu majetku doň patriaceho, keďže účastníci konania sa dohodli len o časti spoločného majetku a jeho vyporiadaní, pričom k vyporiadaniu členského podielu k družstevnému bytu nedošlo. Označené rozhodnutie zároveň vychádzalo zo skutkového stavu, kedy najskôr v jednom súdnom konaní došlo k zrušeniu práva spoločného nájmu družstevného bytu, ktorý účastníci konania nadobudli počas manželstva, a súčasne bolo určené, že byt bude ďalej ako nájomca užívať žalovaný, ktorý sa stáva výlučným členom bytového družstva bez práva na zabezpečenie bytovej náhrady žalobkyni; a až následne v ďalšom súdnom konaní sa žalobkyňa domáhala vyporiadania členského podielu.

9. Vyššie opísanej ustálenej súdnej praxi nemôže zodpovedať ani procesný postup navrhovaný odvolateľom, v zmysle ktorého v prípade nadobudnutia právoplatnosti súdneho rozhodnutia v časti zrušenia spoločného nájmu bytu a zrušenia spoločného členstva v bytovom družstve účastníkov, kedy už právoplatne bude žalovaná výlučnou členkou družstva a nájomníčkou bytu, priznaniu primeranej náhrady v peniazoch v tomto súdnom konaní už nič brániť nebude. Takýto procesný postup majúci za následok spojenie konania o zrušenie práva spoločného nájmu bytu s konaním o vyporiadanie členského podielu nemá v zmysle vyššie citovanej judikatúry žiadnu oporu v zákone a bol by jej neprípustným obchádzaním.

10. Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie, v napadnutom výroku III. ako vecne správny potvrdil. Odvolací súd ako vecne správny potvrdil aj od rozhodnutia vo veci samej závislý výrok o trovách prvoinštančného konania, ktorý plne zodpovedá vzájomnému procesnému úspechu strán v konaní a zákonným ustanoveniam v ňom uvedeným (výrok IV.).

11. Vo výrokoch I. a II., ktorými súd prvej inštancie zrušil právo spoločného nájmu bytu sporových strán a určil, že žalovaná je výlučnou členkou tam označeného bytového družstva a výlučnou nájomníčkou predmetného bytu, zostal rozsudok súdu prvej inštancie nedotknutý.

12. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 262 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP tak, že priznal žalovanej ako úspešnej procesnej strane nárok na ich náhradu v plnom rozsahu (t.j. v rozsahu 100 %) proti žalobcovi, ktorí vo veci podaného odvolania úspech nemal. O výške náhrady trov tohto štádia konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným rozhodnutím súdny úradník súdu prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

13. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)